

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14Csp/121/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217210178
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4217210178.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. O. XXX/XX, G., o zaplatenie 142,58 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 125,82 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 125,82 € od 20.7.2014 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 76,50 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 17.5.2017 právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 142,58 € spolu s príslušenstvom (úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 142,58 € od 20.7.2014 do zaplatenia) a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzatvoril dňa 19.10.2013 zmluvu o pôžičke č. 20533210, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 154,66 €, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť 23 mesačnými splátkami po 8,38 €. Žalovaný titulom pôžičky uhradil len sumu 33,52 €. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, ku dňu 19.7.2014 poskytnutý úver zosplatnil.

2. V priebehu konania došlo k zmene strany sporu vystupujúcej v konaní ako žalobca, keď o tejto zmene súd rozhodol uznesením č.k. 14Csp/121/2017-33 zo dňa 29.9.2017.

3. Súd vo veci rozhodol v zmysle § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania. Vo veci po oboznámení sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis a to zmluvou o pôžičke, zmluvnými podmienkami, predžalobnou upomienkou, kópiou doručanky, prehľadom splátok a úhrad, prílohou č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, poštovým podacím hárkom, uznesením č.k. 14Csp/121/2017-33 zo dňa 29.9.2017 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. dňa 30.6.2017 žalobca ku dňu 22.8.2017 nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči žalovanému titulom zmluvy č. 20533210 zo dňa 19.10.2013, ktorá je predmetom tohto konania. Tunajší súd uznesením č.k. 14Csp/121/2017-33 zo dňa 29.9.2017

pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu (spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.) do konania vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

5. Ako vyplynulo z predloženej zmluvy o pôžičke, medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo dňa 19.10.2013 k uzavretiu zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 20533210. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 154,66 €. V zmluve bolo určené splácanie poskytnutej pôžičky v mesačných splátkach po 8,38 € (z toho poistné vo výške 0,24 €) s dobou splácania 23 mesiacov. Ročná úroková sadzba bola v zmluve ustálená vo výške 21,77 %, RPMN vo výške 21,77 % pri priemernej RPMN vo výške 46,06 %. Žalovaný mal celkovo titulom úveru uhradiť veriteľovi sumu 187,22 € (s poistením sumu 192,74 €). Termín konečnej splatnosti bol podľa dohody zmluvných strán v mesiaci september 2015. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli zmluvné podmienky. Ako vyplynulo z podania právneho predchodcu žalobcu zo dňa 25.5.2014, tento oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou svojho záväzku s tým, že ak tento neuhradí do 5.7.2014, veriteľ bude môcť zosplatiť celú svoju pohľadávku. Predmetnú upomienku žalovaný prevzal dňa 2.6.2014. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaný titulom poskytnutej pôžičky do 31.3.2017 uhradil celkovo sumu vo výške 41,66 € (z toho akontácia bola vo výške 8,14 € a splátky uhradil vo výške 33,52 €), keď k predčasnému zosplateniu úveru došlo dňa 19.7.2014. Žalovaný uhradil riadne a včas splátky splatné v mesiacoch november 2013 až február 2014, splátky splatné v mesiacoch marec 2014 a nasledujúce neuhradil, a to ani na výzvu právneho predchodcu žalobcu, preto tento k 19.7.2014 zosplatiť celý zvyšok úveru. Po zosplatení úveru žalovaný nič neuhradil.

6. Žalobca si v tomto konaní uplatnil na zaplatenie sumu 142,58 € s príslušenstvom.

7. Žalovaný sa k podanej žalobe a jej prílohám nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepopieral.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 5b zákona č. 250/2006 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.6.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel dňa 19.10.2013 zmluvu č. 20533210, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 154,66 €. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť 23 mesačnými splátkami po 8,38 € (z toho poistné predstavovalo sumu 0,24 €) splatnými k 20-temu dňu v mesiaci. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o úvere v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, zároveň však má uzavretá zmluva charakter spotrebiteľského úveru podľa zákona č.

129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľským úverom je každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy veriteľom spotrebiteľovi, a to za odplatu bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v tomto zákone. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné zmluvu o pôžičke považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý žalovanému túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a žalovaný nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchodnoprávny vzťah, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy pripravenej pre veľký počet spotrebiteľov nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na uvedené súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súd preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ohľadom zákonných náležitostí zmluvy zistil, že preskúmaná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti a ide o platný právny úkon. Zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo pre neplnenie zmluvných podmienok zo strany žalovaného k predčasnému zosplatneniu úveru k 19.7.2014.

10. V danej veci súd vychádzajúc z ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. sa zaoberal skúmaním, či nárok žalobcu nie je čo i len sčasti premlčaný a to posudzujúc otázku premlčania vo vzťahu k jednotlivým dlžným splátkam uplatneným do zosplatnenia pohľadávky a vo vzťahu k zvyšku pohľadávky vzniknutej zosplatnením, keď počnúc účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. je súd povinný na premlčanie uplatneného nároku prihliadať z úradnej povinnosti (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.). Pokiaľ ide aplikáciu novely zákona č. 250/2007 Z. z. na posudzovaný právny vzťah súd je toho názoru, že prijatá novela nevykazuje znaky pravej retroaktivity, ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá prípustná je (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 16/09 zo dňa 27.10.2010). Predmetnou novelou neboli dotknuté právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skorších právnych noriem, nebolo odňaté právo žalobcovi vzniknuté v minulosti podľa staršieho zákona (v prejednávanej veci právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom), boli len zmenené isté práva do budúcnosti, konkrétne právo s úspechom sa domáhať priznania tohto nároku v prípade, že tento je premlčaný. V danej veci, nakoľko predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Z hľadiska posudzovanej otázky je pre žalovanú ako spotrebiteľa nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednanú vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle § 54 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka si žalovaný ako spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie len z dôvodu, že uzavrel zmluvu podľa Obchodného zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal. Premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Inými slovami, je to okamih, kedy oprávnený môže po prvýkrát s úspechom podať žalobu na plnenie záväzku. Občiansky zákonník objektívne vymedzuje začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda od toho, či oprávnený subjekt vie alebo nevie o svojom práve. Všeobecná trojročná

premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé byť uplatnené v konaní pred súdom prostredníctvom návrhu na začatie konania.

11. V tejto súvislosti súd konštatuje, že vo vzťahu k splátkam úveru splatným do momentu zosplatnenia úveru treba pristupovať v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka tak, že premlčaciu dobu treba posudzovať vo vzťahu ku každej jednej splátke, ktorej splatnosť nastala pred momentom predčasného zosplatnenia úveru osobitne. Vychádzajúc z tohto právneho názoru potom súd dospel k záveru, že splátky úveru, ktoré boli splatné v období do 16.5.2014 sú premlčané, keď od momentu ich splatnosti do momentu podania žaloby na súd (dňa 17.5.2017) uplynula lehota viac ako tri roky. Preto vo vzťahu k týmto splátkam súd podanú žalobu z dôvodu premlčania uplatneného nároku zamietol, keď vychádzajúc z predloženého prehľadu splátok a úhrad premlčané sú splátky splatné v mesiaci marec 2014 a apríl 2014 celkovo vo výške 16,76 €. Súd tiež zamietol podanú žalobu v časti uplatneného príslušenstva k sume 16,76 €, keďže túto považoval za nedôvodnú. Splátky splatné v mesiaci máj 2014 a jún 2014 premlčané nie sú a tiež nie je premlčaná časť pohľadávky zosplatnená k 19.7.2014 vo výške 109,06 €.

12. Vo zvyšnej časti (o zaplatenie sumy 125,82 € (142,58 - 16,76 = 125,82)) súd považoval žalobu za dôvodnú a tejto vyhovel. Zároveň súd priznal žalobcovi uplatnenú sumu úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 125,82 € počnúc dňom 20.7.2014 (t.j. dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) a to až do zaplatenia. Žalobcom uplatnený úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V danom prípade súd vyčíslil pomer úspechu žalobcu v konaní v rozsahu 88,25 % a úspech žalovaného v rozsahu 11,75 %. Preto priznal žalobcovi, ako v konaní úspešnejšej strane sporu, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,50 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.